

Briefje aan de consul van Rusland

De Limburger 16-3-2024

U bent in onze contreien de consul van de Russische federatie. Maar u wilt ook een baron zijn. En ja, zeker, u heeft het voorkomen van een deftige heer. Daarom vroeg ik me dit af: hoe nam u kennis van de dood van de advocaat Aleksey Navalny in een Siberisch strafkamp? Ik stel me zo voor dat u in de salon zat van uw fraaie kasteel. U drinkt thee uit uw samowar. Daar schrijdt de butler binnen die u op een zilveren schaal een exemplaar van de ochtendkrant aanreikt. Uw oog valt op de voorpagina die niets aan duidelijkheid te wensen overlaat (*woordvoerder Navalny bevestigt zijn dood*). Wat gaat er op zo'n moment heen door een consul van de Russische federatie?

Preciezer: wat denkt dan een consul die ook een heuse baron wil zijn? Mogelijk dacht u aan baron Philipp von Boeselager, die in 1942 – aan de late kant – tot het inzicht kwam dat hij als Duitse stafofficier een crimineel regime aan het dienen was. Hij wilde dat niet langer. Zijn adellijke vrienden kwamen tot eenzelfde slotsom. Vanaf die tijd ondernam Von Boeselager samen met deze vrienden meerdere pogingen om Hitler uit de weg te ruimen. Bij de mislukte bomaanslag van de 20ste juli 1944 op Hitler was het Von Boeselager die de explosieven regelde. De vrienden werden opgepakt en stierven aan vleeshaken in het gevang. Dat Von Boeselager het later in zijn boek *Wij wilden Hitler vermoorden* kon navertellen, had er alles mee te maken dat zijn maten, ondanks langdurige martelingen, zijn naam nooit hebben prijsgegeven.

Beste baron van Vloten, Constantijn, als ik zo vrij mag zijn. Niemand verwacht van je

dat je het heldendom van Von Boeselager evenaart. Je hoeft niet naar Moskou te vliegen met een explosief op zak om daar dan vervolgens Poetin op te blazen.

Maar dit zou misschien wel kunnen: je vraagt de weduwe Navalny of ze met je mee wilt gaan naar de Russische ambassade in Den Haag. Je licht van tevoren de internationale pers in. Als je er bent, bel je aan en terwijl de tweede ambassadesecretaris de deur opendoet, steek je je consulaire geloofsbrieven in de fik, roepend in de camera's dat Poetin verantwoordelijk is voor de dood van Navalny. En dat je onmogelijk een regime dat zo hondsbrutaal is, kunt vertegenwoordigen. Zo'n actie zou je beschaafde voornaamheid overduidelijk boekstaven. Hoor ik je nu fluisteren dat ze dan achter je aan komen en vergif in je samowar mieteren? Vertel je me nu dat er onlangs een overgelopen Russische piloot is doodgeschoten in een Spaanse parkeergarage? En dat de in ballingschap levende topschaker Garry Kasparov vorige week door de Russen op de terreurlijst werd geplaatst omdat hij een kritische toon aanslaat? Dat is nou precies mijn punt: je verkeert in schurkachtig gezelschap. Daar moet je, links- of rechtsom, iets aan doen.